

Arne, i steinrommet i kjelleren, med en godstuff med stilbitt og kalkspat fra Osa-tunnelen.

Hjemme hos Arne Moløkken

Stille og rolig og beskjeden, sier Arnes mange gode venner om ham. Dyktig i felt, grundig, ærlig og skvær, legger de til om de blir bedt om å utdype emnet. Ryddig og ordentlig vil vi tilføye etter å ha sett steinsamlinga til Arne. Vi var innom en ettermiddag i sommer. Skuffer og reoler, mikro der, hånd- og storstuffer der. Alt ordnet etter system med grundig merking og katalogisering. Arne tar seg tid til å ordne disse tingene som så mange av oss skal vente med til seinere. Og så blir det ikke gjort, med det resultat at det ligger strødd rundt omkring, ute, inne, i hyller og skap.

Arne har etterhvert blitt kjent for de fine bordplatene sine. Adskillige fargerike produkt har det blitt etterhvert og han behøver ikke reklamere for dem heller. Han har faktisk ei venteliste. Men slipingen er et biprodukt og bordplatene er ikke et prioritert felt. De blir til i vinterkvalder når Arne har blitt lei av å lese og vil ha noe håndfast å henge fingrene i.

Den største steinopplevelsen var selvsagt det store funnet av kalkspatten og zeolittene i kraftverkstunnelen til Osa kraftverk i Hedmark. De fleste av oss har vel sett noe av dette materialet. Et helt år arbeidet Arne sammen med Bjørn Solli og Sjur Dagestad for å få berget skattene. De største platene befinner seg nå på Geologisk museum i Oslo, hvor de kan beundres av alle.

Vi oppdaget først det unike materialet på tippen. Etter å ha fått tillatelse dro vi flere kilometer inn i tunnelen og så fant vi kilden. I en sprekk i fjellet i grensesonen mellom gabbro og overliggende avsetningsbergarter. Det glitra og strålte langt innover. Mye fikk vi ut, men det sto selvsagt mye igjen som det var umulig å få ut.

– Så det er fremdeles noe igjen?

Ja, men det er støpt igjen, noe ble vel liggende åpent, men det er nok ødelagt av vannet nå vil jeg anta.

– Blir det ikke lite spennende å fortsette samlingen etter å ha vært med på en slik opplevelse?

På ingen måte, og kanskje tvertimot, det sporer til videre søk, å Stangeametysten var å artig i sin tid. Se bare på hva som kan dukke opp her i nærmiljøet.

Arne viser oss det siste funnet sitt. Praktfulle stuffer fra Midtskogen pukkverk. Ingen hadde noen tro på dette stedet som funnsted for virkelig godstuffer. Men dolomittkrystaller, med sylskarpe kalkspatkrystaller toppet med lett rosa kvarts var en fryd for øyet. Du finner en av dem på forsida!

Arne har en flott mikrosamling

Steinbordene til Arne Moløkken er etter-spurte.